Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A BIZOTTSÁG 29/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2012. január 13.)

az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról

(kodifikált szöveg)

(HL L 12., 2012.1.14., 14. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Bizottság 357/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. április 24.)	L 113	5	2012.4.25.
►**M2**	A Bizottság 87/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. január 31.)	L 32	7	2013.2.1.
►**M3**	A Bizottság 519/2013/EU rendelete (2013. február 21.)	L 158	74	2013.6.10.
►**M4**	A Bizottság 1335/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. december 13.)	L 335	14	2013.12.14.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 80., 2012.3.20., 39. o. (29/2012/EU)

▼B

A BIZOTTSÁG 29/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2012. január 13.)

az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról

(kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) ([1]) és különösen annak 113. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 121. cikke első bekezdésének a) pontjára, összefüggésben a 4. cikkével,

mivel:

(1) Az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendeletet ([2]) több alkalommal jelentősen módosították ([3]). Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt a rendeletet kodifikálni kell.

(2) Az olívaolaj tulajdonságai, különösen az organoleptikus és táplálkozási tulajdonságok – figyelembe véve a termelési költségeit – lehetővé teszik, hogy a legtöbb más növényi zsiradékkal összehasonlítva viszonylag magas áron hozzák forgalomba. Figyelembe véve ezt a piaci helyzetet, az olívaolajra forgalmazási előírásokat kell megállapítani, amelyek az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([4]) megállapított szabályokat kiegészítő különleges címkézési szabályokra és különösen annak 2. cikkében megállapított szabályokra vonatkoznak.

(3) Az értékesített olívaolaj eredetiségének biztosítása érdekében a kiskereskedelmi kiszerelésű olívaolaj mérete egy meghatározott nagyságot nem haladhat meg, továbbá megfelelő zárórendszerrel kell rendelkeznie. A tagállamok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy közétkeztetési intézmények számára engedélyezzék a nagyobb kiszerelést.

(4) Az 1234/2007/EK rendelet 118. cikkében előírt, az olívaolaj különböző kategóriáira vonatkozó kötelező leírások mellett a fogyasztókat tájékoztatni kell a kínált olívaolaj fajtájáról is.

([1]) HL L 299., 2007.11.16., 1. o.
([2]) HL L 155., 2002.6.14., 27. o.
([3]) Lásd az I. mellékletet.
([4]) HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

▼B

(5) A mezőgazdasági hagyományok és a helyi extrakciós és keverési eljárások eredményeként a közvetlenül forgalmazható szűz olívaolaj nagymértékben különböző minőségű és ízű lehet a földrajzi származásától függően. Ez árkülönbséghez vezethet ugyanazon a kategórián belül, ami zavart okoz a piac működésében. Az étkezési olívaolaj más kategóriáiban a származáshoz kapcsolódóan nincs jelentős különbség, így az ezen olajok közvetlen csomagolásán feltüntetett eredetmegjelölés ahhoz vezethet, hogy a fogyasztók azt gondolják, hogy valójában van minőségi különbség. Annak érdekében, hogy elkerüljék az étkezési olívaolajok piacának torzulását, az eredetmegjelölésekre kötelező uniós rendszert kell megállapítani, amelyek alkalmazását a pontosan meghatározott feltételeket kielégítő extra szűz és szűz olívaolajra kell korlátozni. Az azóta alkalmazott fakultatív rendelkezések 2009-ig nem bizonyultak elégségesnek ahhoz, hogy általuk a fogyasztók félrevezetése a szűz olajok valódi tulajdonságait illetően elkerülhető legyen. Ezenkívül az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) megállapította a nyomonkövethetőség szabályait, s azokat 2005. január 1. óta alkalmazni kell. A piaci szereplők és a közigazgatások által e területen gyűjtött tapasztalatok lehetővé tették az extra szűz és a szűz olívaolaj eredetére vonatkozó címkézés kötelezővé tételét.

(6) A meglévő védjegyek, így a földrajzi hivatkozások is, továbbra is használhatók, amennyiben a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelvnek ([2]), a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendeletnek ([3]) megfelelően korábban már hivatalosan bejegyezték őket.

(7) A regionális eredetmegjelölés oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) valósítható meg a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet ([4]) alapján. A regionális eredetet jelző megjelöléseket az OEM vagy OFJ alapján kell alkalmazni, hogy elkerüljék a fogyasztók megtévesztését és ezzel a piac működésében fellépő zavarokat. A behozott olívaolaj esetében be kell tartani a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletben ([5]) előírt nem preferenciális származási szabályokat.

([1]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.
([2]) HL L 40., 1989.2.11., 1. o.
([3]) HL L 78., 2009.3.24., 1. o.
([4]) HL L 93., 2006.3.31., 12. o.
([5]) HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

▼B

(8) Amennyiben a szűz olívaolaj eredetmegjelölése az Unióra vagy valamelyik tagállamra vonatkozik, figyelembe kell venni, hogy nemcsak a felhasznált olívaolaj, hanem az extrakciós módszer és eljárás is befolyásolja az olaj minőségét és ízét. Ezért az eredetmegjelölésnek utalnia kell arra a földrajzi területre, ahol az olívaolajat előállították, amely általában az a terület, ahol az olajat kivonták az olajbogyóból. Bizonyos esetekben azonban az extrahálás nem ugyanazon a helyen történik, ahol az olajbogyót betakarították, így ezt az információt fel kell tüntetni a csomagoláson vagy a címkéken annak érdekében, hogy elkerüljék a vásárlók megtévesztését és az olívaolajpiacon fellépő zavart.

(9) Az Unióban az extra szűz és a szűz olívaolaj jelentős része különböző tagállamokból és harmadik országokból származó olajok keverékéből áll. Az ilyen keverékek eredetének címkézésére egyszerű szabályokat kell megállapítani.

(10) A 2000/13/EK irányelv alapján a címkézés jelzései nem tévesztethetik meg a vásárlót, különösen az érintett olívaolaj jellemzőivel, illetve azzal kapcsolatban, ha a termékre vonatkozóan olyan tulajdonságokat tüntetnek fel, amelyekkel nem rendelkezik, vagy azt a látszatot keltik, hogy különleges jellemzői vannak, jóllehet a legtöbb olaj rendelkezik ezekkel. Bizonyos általánosan használt, az olívaolajra alkalmazott választható megjelölések tekintetében szintén összehangolt szabályokra van szükség, hogy pontosan meghatározzák ezeket az állításokat, és biztosítsák pontosságuk ellenőrizhetőségét. Ennek megfelelően a „hidegen sajtolt” és „hideg-extrakciós” fogalmaknak meg kell felelniük egy technikailag meghatározott hagyományos előállítási módszernek. Az extra szűz és a szűz olívaolajok ízére és/vagy illatára utaló érzékszervi tulajdonságokat leíró bizonyos kifejezéseket a Nemzetközi Olívaolaj-tanács meghatározta a szűz olívaolaj érzékszervi értékelésére alkalmazott, módosított módszerében. Az ilyen kifejezések használatát az extra szűz és a szűz olívaolajok címkézésénél azokra az olajokra kell korlátozni, amelyek értékelését a megfelelő elemzési módszer szerint végezték el. Bizonyos, a lefoglalt kifejezéseket jelenleg még használó piaci szereplők esetében átmeneti rendelkezésekre van szükség. A piaci szereplők használhatnak a nem szűz olajok jellegzetességeit leíró olyan más kifejezéseket, amelyeket a Nemzetközi Olívaolaj-tanács nem határozott meg. Önmagában a savtartalom megadása a fogyasztót megtévesztően egy abszolút minőségi kritérium benyomását kelti, mivel ez a tényező az érintett olívaolaj egyéb jellemzői mellett csak egy minőségi értéket képvisel. Ezért bizonyos megjelölések elterjedése és azok gazdasági jelentősége miatt az alkalmazásukra objektív kritériumokat kell megállapítani az olívaolaj piacának áttekinthetősége érdekében.

(11) Meg kell akadályozni, hogy az olívaolajat tartalmazó élelmiszerek megtévesszék a fogyasztókat az olívaolaj hírnevének kiemelésével anélkül, hogy egyértelműen megadnák a termék valódi összetételét. Ezért a címkézésen egyértelműen fel kell tüntetni az olívaolaj százalékos arányát és az azokra a termékekre előírt megjelöléseket, amelyek kizárólag növényi olajok keverékéből állnak. Ezenkívül figyelembe kell venni az olívaolaj-termékekre vonatkozó, egyes rendeletekben megállapított különleges rendelkezéseket is.

▼B

(12) Az olívaolaj-kategóriák elnevezései megfelelnek az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletében és az olívaolaj és az olívamaradék-olaj jellemzőiről és az ezekre vonatkozó elemzési módszerekről szóló, 1991. július 11-i 2568/91/EGK bizottsági rendeletben ([1]) megállapított fizikai-kémiai és organoleptikus jellemzőknek. A címkézésen lévő minden más jelzést objektív tényekkel igazolni kell, hogy elkerüljék a fogyasztók megtévesztését és az érintett olajok piacán a verseny torzulását.

(13) Az 1234/2007/EK rendelet 113. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében megállapított ellenőrzési rendszer keretében a tagállamoknak meg kell határozniuk a címkézésen használható különböző megnevezésekre vonatkozó bizonyítékokat és az esetleges pénzbírságot. Bármilyen lehetőség előzetes kizárása nélkül ez a bizonyíték lehet megállapított tény, vizsgálatok eredménye, illetve megbízható feljegyzés és ügyviteli vagy számviteli információ.

(14) Mivel a címkézésért felelős vállalkozások ellenőrzését abban a tagállamban kell végrehajtani, ahol ezeket a vállalkozásokat létrehozták, egy közigazgatási együttműködési eljárást kell kidolgozni a Bizottság és azon tagállamok között, ahol az olajat forgalomba hozzák.

(15) A e rendeletben előírt szabályozás kiértékelése érdekében az érintett tagállamoknak jelenteniük kell a körülményeket és a felmerült nehézségeket.

(16) E rendeletben kilátásba helyezett eszközök összhangban állnak a mezőgazdasági piacok közös szervezés igazgatási bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A 2000/13/EK irányelv és az 510/2006/EK rendelet sérelme nélkül ez a rendelet külön előírásokat állapít meg az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletének 1. pontja a) alpontjában és 1. pontja b) alpontjában, valamint 3. és 6. pontjában említett olívaolajok és olívapogácsa-olajok kiskereskedelmi forgalmazására.

(2) E rendelet alkalmazásában a „kiskereskedelmi forgalmazás” az (1) bekezdésben említett, természetes állapotban kiszerelt vagy élelmiszerben feldolgozott olajnak a végső felhasználó számára történő értékesítését jelenti.

2. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok legfeljebb 5 liter űrtartalmú kiszerelésben kínálhatók a végső felhasználónak. A csomagolást olyan zárórendszerrel kell ellátni, amely az első kinyitás után felbontottá válik, és a 3–6. cikknek megfelelően kell címkézni.

([1]) HL L 248., 1991.9.5., 1. o.

▼B

Azonban az éttermekben, kórházakban, üzemi étkezdékben vagy más hasonló közétkeztetési intézményekben való fogyasztásra szánt olaj esetében a tagállamok az adott létesítménytípustól függően megállapíthatnak 5 litert meghaladó maximális űrtartalmú kiszerelést is.

3. cikk

Az 1234/2007/EK rendelet 118. cikkének megfelelő leírásokat a 2000/13/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában említett árumegnevezésnek kell tekinteni.

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok címkézésén – az ezen cikk első bekezdésében említett leíráson kívül, de nem feltétlenül annak közelében – jól látható és eltávolíthatatlan felirattal fel kell tüntetni az olaj kategóriájára vonatkozó következő információkat:

a) extra szűz olívaolaj:

„közvetlenül olajbogyókból, kizárólag mechanikai eszközökkel előállított első osztályú olívaolaj;”

b) szűz olívaolaj:

„közvetlenül olajbogyókból, kizárólag mechanikai eszközökkel előállított olívaolaj;”

c) finomított olívaolajból és szűz olívaolajból álló olívaolaj:

„kizárólag finomításon átesett olívaolajat és közvetlenül olajbogyókból előállított olajat tartalmazó olaj;”

d) olívapogácsa-olaj:

„kizárólag az olívaolaj extrahálása után nyert termék kezelésével előállított olajat és közvetlenül olajbogyókból előállított olajokat tartalmazó olaj,”

vagy

„kizárólag olívapogácsa feldolgozásával kapott olajat és közvetlenül olajbogyókból előállított olajat tartalmazó olaj.”

4. cikk

(1) Az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletének 1. pontja a) alpontjában és 1. pontja b) alpontjában, meghatározott extra szűz és szűz olívaolajok címkézésén fel kell tüntetni az eredetmegjelölést.

Az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletének 3. és 6. pontjában meghatározott termékek címkézésén nem tüntethető fel semmilyen eredetmegjelölés.

E rendelet alkalmazásában az „eredetmegjelölés” a földrajzi területre való utalást jelenti a csomagoláson, illetve az ahhoz kapcsolódó címkén.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett eredetmegjelölés csakis a következőkből állhat:

a) a (4) és (5) bekezdéssel összhangban egyetlen tagállamból vagy egyetlen harmadik országból származó olívaolaj esetében a tagállamra, az Unióra, illetve a harmadik országra való utalás; vagy

b) a (4) és (5) bekezdés rendelkezéseivel összhangban több tagállamból vagy harmadik országból származó olívaolajok keveréke esetében a következő jelölések egyike:

i. „európai uniós eredetű olívaolajok keveréke” vagy az Unióra való utalás;

ii. „nem európai uniós eredetű olívaolajok keveréke”, vagy az Unión kívüli eredetre való utalás;

iii. „európai uniós eredetű és nem uniós eredetű olívaolajok keveréke”, vagy az uniós és az Unión kívüli eredetre utalás; vagy

c) az 510/2006/EK rendeletben említett oltalom alatt álló eredetmegjelölés, vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés, az adott elnevezésre vonatkozó termékleírásnak megfelelően.

(3) E rendelet alkalmazásában nem tekinthetők eredetmegjelölésnek azok a márka- és vállalkozásnevek, amelyek bejegyzését a 89/104/EGK irányelv alapján legkésőbb 1998. december 31-ig, a 40/94/EK tanácsi rendelet ([1]) alapján pedig legkésőbb 2002. május 31-ig kérelmezték.

(4) A harmadik országból származó behozatal esetében az eredetmegjelölést a 2913/92/EGK rendelet 22–26. cikkének megfelelően határozzák meg.

(5) Egy tagállamot vagy az Uniót említő eredetmegjelölés megfelel annak a földrajzi területnek, ahol az adott olajbogyókat betakarították vagy ahol az az üzem található, amelyben olajbogyókból kinyerték az olajat.

Amennyiben az olajbogyókat egy olyan tagállamban vagy harmadik országban takarították be, amely nem azonos azzal az országgal, ahol az az üzem található, amelyben az olajbogyókból kinyerték az olajat, az eredetmegjelölés a következő szöveget tartalmazza: „…-ban/-ben (az Unió vagy az érintett tagállam vagy harmadik ország neve) betakarított olajbogyókból …-ban/-ben (az Unió vagy az érintett tagállam neve) előállott (extra) szűz olívaolaj”.

([1]) HL L 11., 1994.1.14., 1. o.

▼M4

4a. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok esetében a csomagoláson vagy az ahhoz kapcsolódó címkén szerepelniük kell az egyedi tárolási körülményeknek, azaz hogy az olívaolajat fénytől és hőtől védve kell tárolni.

4b. cikk

A 3. cikk első albekezdésében és – amennyiben alkalmazandó – a 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett kötelező jelzéseknek vagy ugyanazon a címkén vagy az adott tárolóedényre felragasztott különböző címkéken vagy magán a tárolóedényen, az 1169/2011/EU európai parlamenti ([1]) és tanácsi rendelet 2. cikke (2) bekezdésének l) pontjában meghatározott fő látómezőben kell szerepelniük. A szóban forgó kötelező jelzések mindegyikének a teljes szövegét fel kell tüntetni és a szöveg megjelenítésének homogénnek kell lennie.

▼B

5. cikk

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok címkézésén szereplő választható megjelölések közül az itt meghatározottaknak eleget kell tenniük a következő követelményeknek:

a) a „első hidegsajtolásból nyert” megjelölés csak olyan extra szűz vagy szűz olívaolajon tüntethető fel, amelyet 27 °C alatti hőmérsékleten az olajbogyópép első mechanikai sajtolásával, hidraulikus préseket alkalmazó hagyományos extraháló rendszerrel állítottak elő;

b) a „hideg-extrakciós” megjelölés csak olyan extra szűz vagy szűz olívaolajon tüntethető fel, amelyet 27 °C alatti hőmérsékleten az olajbogyópép átszűrésével vagy centrifugálásával állítottak elő;

c) az ízre és/vagy az illatra utaló érzékszervi tulajdonságok megjelölése csak extra szűz vagy szűz olívaolajok esetében tüntethető fel; a 2568/91/EGK rendelet XII. melléklete 3.3. pontjában említett kifejezések csak akkor tüntethetők fel a címkézésen, ha az említett. mellékletben előírt módszer szerint elvégzett értékelés eredményein alapulnak;

d) a savtartalom vagy maximális savtartalom jelzése csak akkor tüntethető fel, ha mellette egy ugyanakkora betűméretű és ugyanabban a látótérben lévő jelzést helyeznek el a 2568/91/EGK rendeletnek megfelelően meghatározott peroxidértékről, viasztartalomról és UV-abszorpcióról;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).

▼M4

e) az 1234/2007/EK rendelet XVI. melléklete 1a) és 1b) pontjában említett olajok esetében a betakarítási időszakra vonatkozó jelzést csak akkor lehet feltüntetni, ha a csomagolás teljes tartalma ebből a szüretből származik.

▼B

A 2568/91/EGK rendelet XII. mellékletének 3.3. pontjában felsorolt kifejezéseknek legalább egyikét tartalmazó védjeggyel forgalmazott termékek ►C1 2011. november 1-jéig ◄ eltérhetnek a jelen rendelet 5. cikke első bekezdésének c) pontjában foglalt követelményektől, ha a szóban forgó védjegy bejegyzését 2008. március 1. előtt kérték.

6. cikk

(1) Amennyiben az olívaolaj és más növényi olajok keverékei esetében az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok, mint összetevők, a többi összetevő felsorolásától eltérő helyen, szöveggel, képpel vagy grafikus ábrázolással ki vannak emelve a címkézésen, az érintett keveréken a következő kereskedelmi megnevezést kell feltüntetni: „növényi olajok (vagy az érintett növényi olaj külön megnevezése) és olívaolaj keveréke”, ezt pedig közvetlenül követi a keverékben lévő olívaolaj százalékaránya.

Az olívaolajat, mint összetevőt csak akkor emelhetik ki az első albekezdésben említettek szerint képpel vagy grafikus ábrázolással a címkézésen, ha az az érintett keverék több mint 50 %-át teszi ki.

A tagállamok területükön megtilthatják az olívaolajok és más növényi olajok első albekezdésben említett keverékeinek belföldi fogyasztásra történő előállítását. Mindazonáltal a tagállamok nem tilthatják meg a más országokból származó ilyen keverékeknek a területükön való forgalmazását, és nem tilthatják meg területükön e keverékek más tagállamokban való forgalmazás vagy kivitel céljából történő előállítását.

▼M4

(2) A kizárólag olívaolajban tartósított szilárd élelmiszertermékek és különösen az 1536/92/EGK ([1]) és a 2136/89/EGK ([2]) tanácsi rendeletben említett termékek kivételével, ha a címkézés – az összetevők felsorolásán kívül – szöveges, képi vagy grafikus utalást tesz az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott olajoknak az e cikk (1) bekezdésében említettől eltérő élelmiszerekben való jelenlétére, közvetlenül az élelmiszer kereskedelmi megnevezése után fel kell tüntetni az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott olajoknak az élelmiszer teljes nettó súlyához viszonyított százalékarányát.

([1]) A Tanács 1992. június 9-i 1536/92/EGK rendelete a konzerv tonhal és bonitó forgalmazására vonatkozó közös előírások megállapításáról (HL L 163., 1992.6.17., 1. o.).

([2]) A Tanács 1989. június 21-i 2136/89/EGK rendelete a tartósított szardínia forgalmazására vonatkozó közös előírások, valamint a tartósított szardínia és szardíniához hasonló termékek kereskedelmi megnevezésének megállapításáról (HL L 212., 1989.7.22., 79. o.).

▼B

A hozzáadott olívaolajnak az élelmiszer teljes nettó súlyához viszonyított százalékaránya helyettesíthető a hozzáadott olívaolajnak a zsírok teljes súlyához viszonyított százalékarányával, kiegészítve a „zsírok százalékaránya” utalással.

(3) A 3. cikk első albekezdésében említett leírásokat az „olívaolaj” szóval helyettesíteni lehet az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett termékek címkézésén.

Olívapogácsa-olaj jelenléte esetén azonban az „olívaolaj” szó helyett az „olívapogácsa-olaj” szót kell használni.

(4) A 3. cikk második albekezdésében említett információt nem kell feltüntetni az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett termékek címkézésén.

7. cikk

Annak a tagállamnak a kérésére, ahol a címkén feltüntetett gyártó, csomagoló vagy eladó címe található, az érintett fél a 4., 5. és 6. cikkben említett megjelölések alátámasztására okmányokat nyújt egy vagy több, a következőkben felsorolt tény alapján:

a) tényszerű adatok és tudományosan megállapított tények;

b) a reprezentatív mintákon végrehajtott vizsgálatok eredményei vagy azok automatikus nyilvántartása;

c) az Unió és/vagy a nemzeti szabályoknak megfelelően nyilvántartott igazgatási vagy számviteli információk.

▼M4

———————

▼B

8. cikk

(1) A tagállamok továbbítják az e rendelet alkalmazásának ellenőrzéséért felelős szerv vagy szervek nevét és címét a Bizottságnak, amely kérésre tájékoztatja a többi tagállamot és az érdekelt feleket.

(2) Az a tagállam, ahol a címkézésen feltüntetett cím alapján a gyártó, csomagoló vagy az eladó található, egy vizsgálati kérelem alapján a kérelem benyújtását követő hónap vége előtt mintát vesz, és ellenőrzi a szóban forgó címkén feltüntetett megjelölések valódiságát. Ezt a kérelmet beadhatják:

a) a Bizottság hatáskörrel rendelkező szervezeti egységei;

b) az adott tagállamnak bármely, az 1234/2007/EK rendelet 125. cikke szerinti piaci szereplői szervezete;

c) egy másik tagállam ellenőrző szerve.

▼B

(3) A (2) bekezdésben említett kérelemhez mellékelni kell az igényelt vizsgálathoz szükséges összes információt, különösen a következőket:

a) a szóban forgó olaj mintavételének vagy vásárlásának az időpontja;

b) annak a vállalkozásnak a neve, illetve cégneve és címe, ahol a mintavétel történt, vagy ahol az érintett olajat vásárolták;

c) az érintett tételek száma;

d) az összes, az érintett olaj csomagolásán lévő címke másolata;

e) az analízis vagy más független szakértői vélemények eredménye, amely megadja az alkalmazott módszereket és az érintett laboratórium vagy szakértő nevét és címét is;

f) adott esetben az értékesítési egység nyilatkozata alapján a szóban forgó olaj szállítójának neve.

(4) A (2) bekezdésben említett kérelem benyújtását követő harmadik hónap vége előtt az érintett tagállam tájékoztatja a kérelmezőt a kérelem hivatkozási számáról és a megtett intézkedésekről.

▼M4

8a. cikk

A 2568/91/EGK rendelet 2a. cikkében szereplő kockázatelemzés alapján a tagállamok megvizsgálják a címkézésen szereplő jelzések helytállóságát, különösen hogy a termék kereskedelmi megjelölése megfelel-e a tartály tartalmának. Abban az esetben, ha szabálytalanságokat állapítottak meg, illetve ha a címkézésen szereplő gyártó, csomagoló vagy eladó egy másik tagállamban található, az érintett tagállam ellenőrző szerve a 8. cikk (2) bekezdése szerinti ellenőrzést kér.

▼B

9. cikk

▼M4

(1) Az 1234/2007/EK rendeletben és a 2568/91/EGK rendelet 3. cikkében megállapított szankciók sérelme nélkül e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén a tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazását helyezik kilátásba nemzeti szinten.

▼M3

A tagállamok legkésőbb 2002. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az e célból hozott intézkedésekről, valamint – a módosítások elfogadását követő hónap vége előtt – ezen intézkedések módosításairól.

A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia legkésőbb 2004. december 31-ig értesítik a Bizottságot az első albekezdésben említett intézkedésekről, továbbá ezen intézkedések módosításáról, az azok elfogadását követő hónap vége előtt.

▼M3

Bulgária és Románia legkésőbb 2010. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdésben említett intézkedésekről, és a továbbiakban ezen intézkedések módosításairól a módosítások elfogadását követő hónap vége előtt.

Horvátország legkésőbb 2013. december 31-ig tájékoztatja a Bizottságot az első albekezdésben említett intézkedésekről, és a továbbiakban ezen intézkedések módosításairól a módosítások elfogadását követő hónap vége előtt.

▼B

(2) A 4., 5. és 6. cikkben említett megnevezések ellenőrzése érdekében az érintett tagállamok szabályokat vezethetnek be az olyan létesítmények elismerésére, amelyeknek csomagolóüzemei a területükön találhatók.

Az elismerést és az ahhoz tartozó alfanumerikus azonosítót az a kérelmező vállalkozás kapja meg, amely megfelel a következő feltételeknek:

a) csomagolólétesítményekkel rendelkezik;

b) kötelezettséget vállal arra, hogy összegyűjti és megőrzi a tagállam által a 7. cikk alapján kért alátámasztó okmányokat;

c) olyan tárolási rendszerrel rendelkezik, amely lehetővé teszi, hogy az érintett tagállam számára meggyőzően ellenőrizzék az eredetmegjelöléssel ellátott olajok származását.

A címkén adott esetben fel kell tüntetni az elismert csomagolólétesítmény alfanumerikus azonosítóját.

▼M4

10. cikk

Az érintett tagállamok minden évben legkésőbb május 31-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely az előző év tekintetében a következő információkat tartalmazza:

a) a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően beérkezett vizsgálati kérelmek;

b) az előző gazdasági években végrehajtott, illetve az előző gazdasági években elkezdett, de még folyamatban lévő vizsgálatok;

▼B

c) a vizsgálatok alapján hozott intézkedések és az alkalmazott szankciók;

▼M4

d) a vizsgálatok alapján hozott intézkedések és az alkalmazott szankciók.

A jelentés a vizsgálat végrehajtásának naptári éve szerint, valamint a jogsértés típusa szerint adja meg az információkat. Adott esetben a jelentés meghatározza a felmerült különleges nehézségeket, és javaslatokat tesz az ellenőrzések javítására.

▼M4

10a. cikk

Az e rendeletben említett értesítéseket a 792/2009/EK bizottsági rendelet ([1]) rendelkezéseinek megfelelően kell megküldeni.

▼B

11. cikk

Az 1019/2002/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

12. cikk

(1) Ez a rendelet *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

▼M1

(2) Azok a termékek, amelyeket 2013. január 1-je előtt, az 1019/2002/EK rendelettel összhangban gyártottak és címkéztek az Európai Unióban, illetőleg hoztak be az Európai Unióba és bocsátottak szabad forgalomba, a készletek kimerüléséig forgalomba hozhatók.

▼B

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

([1]) A Bizottság 2009. augusztus 31-i 792/2009/EK rendelete a közös piacszervezésnek, a közvetlen kifizetések rendszerének, a mezőgazdasági termékek promóciójának, valamint a legkülső régiókra és a kisebb égei-tengeri szigetekre alkalmazandó rendszereknek a végrehajtásával összefüggésben a Bizottsághoz eljuttatandó információk és dokumentumok tagállamok általi továbbítására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 228., 2009.9.1., 3. o.).

▼B

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak jegyzéke

A Bizottság 1019/2002/EK rendelete (HL L 155., 2002.6.14., 27 o.)	
A Bizottság 1964/2002/EK rendelete (HL L 300., 2002.11.5., 3. o.)	
A Bizottság 1176/2003/EK rendelete (HL L 164., 2003.7.2., 12. o.)	
A Bizottság 406/2004/EK rendelete (HL L 67., 2004.3.5., 10. o.)	Csak a 3. cikk
A Bizottság 1750/2004/EK rendelete (HL L 312., 2004.10.9., 7. o.)	
A Bizottság 1044/2006/EK rendelete (HL L 187., 2006.7.8., 20. o.)	
A Bizottság 632/2008/EK rendelete (HL L 173., 2008.7.3., 16. o.)	
A Bizottság 1183/2008/EK rendelete (HL L 319., 2008.11.29., 51. o.)	
A Bizottság 182/2009/EK rendelete (HL L 63., 2009.3.7., 6. o.)	
A Bizottság 596/2010/EU rendelete (HL L 173., 2010.7.8., 27. o.)	

▼B

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 1019/2002/EK rendelet	Ez a rendelet
1–8. cikk	1–8. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	—
10. cikk	10. cikk
11. cikk	—
—	11. cikk
12. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés	12. cikk, (2) bekezdés
—	I. melléklet
—	II. melléklet